

արձանագրութեանց զրայ։ Ամէն պարագայի մէջ, դաշնագիրը զրուած էր արաբերէն, ինչպէս կ'ակնկալուէր որ ըլլար Ալիի կողմէ արուած զրութիւն մը, և թուրքերէն լեզուներով, բայց երեք տեսակ զրչութեամբ՝ բութի, արարական ուրիշ զրչութիւն մը, որ «զուտ կարմիր» էր և թրքական զրչութեամբ, որ արարականէն կը տարրերի գեղազրական տեսակէտով։

Բնականարար Ալիի վերագրուած դաշնագրի մը բնագրին մէջ թուրքերէն լեզուով զրուած մաս մը չէր կրնար ըլլար։ Հաւանական է որ թուրքերէնը զանազան քաղաքներու մէջ կատարուած արձանագրութիւններն էին։ Թէ բութի տառերով ունէ դաշնագիր, հրովարտակ կամ այս կարգի ունէ զրութիւն գոյութիւն ունեցած է՝ անձանօթ է ինձի։ Հաւանական է որ բութի տառերով քանի մը տողեր կային միայն, և կամ Դարանազցի զարգագիրները բութի կարծած է։ Կը մնայ նաև զիտնալ թէ ժէ. գարուն թուրք կրօնաւորները կրնայի՞ն բութի տառերով զրութիւն մը կարդալ։

«Զուտ կարմիր» տառերուն յիշատակութիւնը կը յիշեցնէ թրքական ֆերմաններէն ումանք, որ զրուած են երկու տող ու և մէկ տող կարմիր մելանով, ինչպէս է Դաւիթ կաթողիկոսին տրուած սուլթանական ֆերմանը, որուն զունատիպ վերարտագրութիւնը հրատարակուած է Դիւտան Հայոց Պատմութեան է, զրքին Բ. մասին մէջ (Թիֆլիս 1908)։

Կը յուսամ յառաջիկային հրատարակել Ալիի դաշնագիր և ին հայերէն մէկ թրգամանութիւնը և ցոյց տալ անոր աղբիւրը։ Բարիզ

ՀԱՅԿ ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

ԿՐՈՆԱ-ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

ՄԱՂԱՔԻԱՅԻ ԳՐՔԻՆ ՇՈՒՐՋ

Ամայացուցի իր քաղաքները և իր ժառանգութիւնը անապատի արօտներու (վերածեցի)։

Եսաւի երկիրը՝ Եղոմ կը գտնուէր Անծովու և Կարմիր ծովու ելանու ծոցին միւշն, «որ յետագային Gebalene կոչուեցաւ, Եթալորդ, և հիմա جايل A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament. Edward Robinson. Boston, 1881, էջ 15: Եղիպտական բնագիրներուն մէջ կը յիշատակուի 'Ա-ստա. ևն. Max Müller, Asien und Europa, Leipzig, 1893, էջ 135: Ասուրական բնագիրներուն մէջ նաև U-ստա-ստա-մա, Fr. Delitzsch, Assyrische Lesestücke, երկրորդ տպագրութիւն, Leipzig, 1878, էջ 101: Եղոմի կործանումը, յայտնապէս կը չեշտէ Եհովայի սէրը Իսրայելի նկատմամբ. հնթագրաբար, Եղոմի աւերը կրնանք վերագրել նապաթեան արաբներու արշաւանքին, որուն ճըշդրիտ թուականը տակաւին չէ ստուգուած։ Վերև, երբորդ հատուածին մէջ, բաղադրագմանութիւնը վարկած մըն է մեր կողմէ, հաշտ մանաւանդ նախագասութեան իւմաստին, քան Իրի Երրայական բնագրին = իր Լեռները՝ LXX ու ծող, սակայն Դպտ. Եթովզ. Հայ. Արաբ. ծրուն ծրաւ հասկցած, և զահիման թարգմանած են։ Խորոշութեան ծանութեան մէկին Արդարեւ, յիշատակութիւն կը գտնէ այլուր ու առաջայտութիւնը Երեմ. IX 9: Սաղ. 65, 10: Նու շոմ կամ ամայութիւն գնել կամ տալ, կը նշանակէ ամայացնել, Երեմ. VI 8, IX 10, X 22: Հռոշ ստացուածք, սեպհականութիւն, ժառանգութիւն, ուղղութիւն իրացայի ստացուածքը հոմանիշ է իւս-

բայելի որդիներուն որոնց պաշտպան է ան,
Երկրորդ Օքինաց IV 20, IX 26:

4) Եթէ Եղոմ ըսէ . կործանեցանք ,
բայց պիտի վերականգնենք մեր աւերակ-
ները ! — այսպէս խօսեցաւ բանակներու Ե-
հովան : Թող իրենք չլինեն , ես պիտի քան-
դեմ ! պիտի զիրենք մականուանեն ու ամ-
բարշտութեան երկիր և «ժողովուրդը ո-
րուն դէմ Եհովայ զայրացած է յաւիտիան :

բողջ գրուածքի ընթացքին։ Բանակներու՝
տառացի իր նշանակութենէն զատ, գերա-
գրական թելագրան քով մը Եհովայի ամե-
նակալութիւնը թէ՛ նիւթական և թէ՛ հոգե-
կան գոյութիւններու վրայ կը խորհրդանչէ։
Ե՛Կ թէական նշանակութեամբ, Երկ. Օր.
XIV 24, Առակք XXX 4, Նոյնպէս Առ-
թարկ. Վուլ. Հայ. **רָמָת** երրորդ գէմք
իգական եզակի քան թէ երկրորդ գէմք ե-
զակի արտական։ այն նկատումով թէ, իգա-
կան են երկրի անունները Երեմ. XXXV 15,
XXXVI 5, Եզեկ. XXXII 29։ Թէե, արտ-
ական նկատուած է յաճախ Եղոմ. **מְדָא** —
կարմիր, կարմրորակ-ին ածանցումն է։
Հայութ 1 XX չափուառութաւ, Առ. և Թարկ.

պլլել, Եթովպ. gadela ըմբաւմաբտիլ, մաքաիլ, ֆիզիքական ձիգի այս ըմբանումը, փոխադրուած է նաև հոգեկան բլանի վրայ, ուրեմն կը նշանակէ, մեծնալ, փառաւորուիլ, գովուիլ: **לֹעַם** LXX նորանա, Զօհր. ի վերայ, Ասոր. **וְאַתָּה** երայերէն անդին նշանակող բառերը հետեւեալներն են **מִן** :

(6) Զաւակ մը կը պատուէ իր հայրը: Եւ ծառայ մը իր տիրոջմէն կը սարսափի. եթէ ես հայր եմ, ո՞ւրէ արդ իմ մեծաբանքս, եթէ տէր եմ, ո՞ւրէ արդ իմ երկիւզը, ձեզ կ'ըսէ բանակներու ենովան, ձիգի, քահանաներուդ, անունս քամահողները, բայց կ'ըսէք գուք, ինչո՞վ արհամարհած ենք անունդ:

Սեմական կինցաղավարութեան պաշտելի բարիքներէն մին կը կազմէ զաւկին ակնածանքը իր հօր հանգէպ, երկր. Օրի. V 16, Ելից XX 12: Ծառային սարսափը իր տիրոջ նկատմամբ անհրաժեշտ է և ըշնական Ելից XXI 20. Եհովայի հայրութեան հանգամանքը, կը յիշատակուի նաև ալուր Ովս. XI 1: Ելից IV 12: Արատաւորուած է Տիրոջ անունը, որովհետեւ պարտազանց են քահանաները երր. մշ Ար. բայց Եթով. սեմ, Արամ. մշ կամ Ռ.քքա. սամ անուն իմաստէն զատ, կը նշանակեն նաև համբաւ, համարում, արժանապատուութիւն, այս վերին գործածութիւնը ընդզրկած է բնազիրը: **בְּאֵת** յետոյ Ղպ. Զօհր. Եթովպ. Ասոր. և Արար. անո՞ւ իր կ'աւելցընեն: **כָּבֵד** ծանրանալ. Եթով. կաբէդ Ա.քքա. kabatu Յոր. VI 3, նաև, զովիլ, փառարանել, Եղեկ. XXVII 25: **כְּבָעֶן** յետոյ կ'աւելցնեն ԱՐԻ կամ քօթոյութեան G.R. Զօհ. Եթովպ. թարկում. **לְמֻחָל** լմչալ. **כְּבָע** Արար. և Աս. յահ ծառայ: **אֲדוֹנוֹים** աժոնն փառաւորութեան յոգնակի է, Մնն. XXXIX 2, Երկր. Օրինաց, X 17: **כְּהֵן** Աս. և գա քահնօ, Ար. ճակ, Եթովպ. կահեռ, հայերէն քահանան, որոշապէս սեմական ծագում ունի:

(7) Կը մատուցանէք խորանիս վրայ պիղծ ճաշեր. — բայց կ'ըսէք: Ինչո՞վ պղծեցինք զայն. — ըսելով: Եհովայի սեղանը անարդ է:

Արտաքին, ծխական ձեւեկերպութեան չէ ուղղուած մարդարէին դիտողութիւնը,

այլ ենթակային հոգեկան անփութութեան, սնուցած անտարբերութեան սրբութեանց նկատմամբ: Զոհր, իրք ճաշ. **חַחַל**, Ար. վ. միս, կը մասնակցէր նաև Աստուածութիւնը. Եղեկ. XLIV Դ: Ղեւ. III 11, 16, XXI 6, 8: **Պְּצָרָה** չէ չփոթել սեղանը յոհլաւ այս հատուածին մէջ, առաջաւորութեան սեղանին հետ Եղեկ. XXV 30. Թուոց IV 7: Այլ պարզապէս, խորան նշանակութեամբ հոս գործածուած է, Եղեկ. XII 22, XLIV 16: **גָּרְנָגָלָג** պէտք է փոխել հօնովածական որովհետեւ LXX ուլուցաւը (Ակ. Մի. Թէ. Էմանամը) անտօն. Նոյնպէս Թարկում, Զօհր. Ղպ. Եթովպ.: **הַזְּבָזָבָהָקָאָנָהָן** codex-ը ուլուցրմէն, սինէական codex-ը էսօննանը, Նոյնպէս, Ղպ. Զօհր: **אָוּה** վերջ, վատիկաննեան codex-ը կը շարունակէ, և ու ու էպիթեմւնա էսօննանըստե, Նոյնպէս լատի. Զօհր.: Սինէական codex-ը ունի թրամատա էսօննանընա, ուրիշ ընթերցուած մը. և ու ու էպիթեմւնա թրամատա էսօննանտա Նոյնպէս Արար. Ղպ. Եթովպ.:

(8) Երր կը բերէք կոյը (անասուն մը) զոհելու, միթէ գէչ չէ, և երր կը բերէք կամ հիւանդ (անասուն) մը, միթէ գէչ չէ: Ընծայէ զայն քու կառավարչիդ. ատէ զոհ պիտի մեայ արգեօք կամ քեզ բարեկամութեամբ պիտի ընդունի, կ'ըսէ բանակներու Եհովան:

Աւանդական օրինապահութեան հրամայականներէն մին էր զոհի անարատութիւնը Ղեւ. XXII 20. Երկր. Օրի. XVII 1, XV 21, Թուոց VI 14: Կարդ մը հեղինակներու համաձայն, ֆիզիքական տկարութիւնը կամ տձեւութիւնը արդիւնքն էին գեւերու չտրամիտ գործունէութեան, այնպէս որ, անթապու էր և պիղծ՝ լոկ խորչանքի առարկայ. **הַחַחַ** Ասուրերէն պահու կամ եղ-պահու որ կը նշանակէ «գաւառապետ»: Յուգայի մէջ, Զորաբարել և Նեեմի բէխայի պաշտօն կը վարէին, Պարսիկ արքաներու իշխանութեան ներքեն, Անդ. I 1, 14. II 2, 21: Եղր. V 14, Սրի տեղ Եթովպ. սահայլաւ ունի: **חַרְצָה** կարգաւ հօնոյնպէս սինական Յունարէնը, **פְּנִים** Բունարէնը, բառացիօրէն՝ գէմքը վերցնել, բարձրացնել, կը նշանակէ սիրով ընդունիլ:

ԱՆՈՒՇԱԽԱՆ ԱԲՂ. ԶԴՋԱՆԵԱՆ
(Շարունակելի)